

இராவணன் மற்றும் இராக்காயி

தமிழ்ச் சொல்லாய்வு மற்றும் நாட்டார் வழிபாட்டு மரபு

ஓர் ஆய்வு

ஒரு மொழியின் வேர்ச்சொற்களை ஆராய்வது என்பது அம்மொழியின் இலக்கணச் செழுமையை அறிவது மட்டுமல்ல; அது ஒரு பண்பாட்டின் தொன்மையை மீட்டெடுத்து, அதன் மீதான அந்நிய ஆதிக்கப் பூச்சுகளை அகற்றும் ஒரு வரலாற்றுப் பணியாகும். குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சூழலில், சங்க இலக்கியம் மற்றும் நாட்டார் வழக்காறுகளில் வேரூன்றிய பல பெயர்கள், வடமொழி இதிகாசத் தாக்கத்தால் அவற்றின் மூலப் பொருளை இழந்து நிற்கின்றன. இத்தகைய 'பெயர் சார்ந்த அன்னியமொழி ஆதிக்கத்தை' (Onomastic Colonization) உடைத்து, தமிழின் தனித்த வேர்களைக் கண்டறிவது இன்றைய மொழியியல் ஆய்வுகளில் மிக முக்கியமானது.

'இராவணன்' மற்றும் **'இராக்காயி'** ஆகிய பெயர்கள் நெடுங்காலமாக வடமொழிப் புராணக் கண்ணோட்டத்திலேயே பொருள் காணப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆனால், இவை முறையே **'இரவின் தலைவன்'** மற்றும் **'இரவில் காக்கும் தாய்த்**

தெய்வம்' என்ற பொருளுடைய, தமிழரின் நிலவியல் மற்றும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டுடன் பின்னிப் பிணைந்த தூய தமிழ்ச் சொற்களாகும். இப்பெயர்கள் இதிகாசங்களுக்கு முற்பட்ட தமிழரின் காவல் தெய்வ மரபிலிருந்து தோன்றியவை என்ற கருதுகோளை (Hypothesis) அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகிறது.

'அணன்' விகுதி: ஒரு மொழியியல் பகுப்பாய்வு (Analysis of the Suffix 'Anan')

தமிழ்ப் பெயர்களில் இடம்பெறும் விகுதிகள் வெறும் இலக்கணக் குறியீடுகள் அல்ல; அவை ஒரு தெய்வத்தின் அல்லது ஆளுமையின் அதிகாரத்தையும், வழிபாட்டு முறையையும் அடையாளப்படுத்தும் பண்பாட்டுக் கூறுகள். அந்த வகையில் **'அணன்'** என்ற விகுதி தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்தில் ஒரு முறையான அமைப்பாக (Systemic Feature) விளங்குவதை பெயர்ச்சொல் பகுப்பாய்வில் நாம் காணமுடிகிறது.

'அணன்' - முறைப்படுத்தப்பட்ட சொல்லாக்கம்

தமிழ் அகராதிகளில் 'அணன்' தனிச்சொல்லாகப் பதிவாகவில்லை. எனினும், 'அண்ணல், அண்ணன்' (தலைவன்/முன்னோன்/இறைவன்) என்ற சொல்லின் திரிபாகவும், 'அன்' என்ற ஆண்பால் விகுதியின் நீட்சியாகவும் இது நாட்டார் வழக்கில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. இதனை வெறும் தற்செயலான சொல்லாக்கம் என்று கடந்துவிட முடியாது. அதற்குச் சான்றாக அமையும் ஒரு நீண்ட பெயர் வரிசை:

- அம்பலவாணன், அருணன், அருச்சுணன், ஆரணன், உதயணன், உவணன் (கருடன்), கண்ணன், கருப்பணன், கர்ணன், குணன், குமணன், கும்பகர்ணன், சரவணன், தீவணன், தேவணன், பாவணன், பாணன், வருணன், விபீசணன்.

இப்பட்டியலில் உள்ள பெயர்கள் அனைத்தும் ஒரு நிலம் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் 'அணன்' சேர்ந்து உருவானவை. உதாரணமாக, மதுரைக்கு அருகேயுள்ள திருப்பூவணத்தில் உறையும் இறைவனைக் குறிக்கும் 'பூவணன்' (பூ + அணன்) மற்றும் காவல் தெய்வமான 'கருப்பணன்' (கருப்பு + அணன்) ஆகிய பெயர்கள் இதற்குச் சிறந்த சான்றுகள். 'தேவணன்' என்ற சொல்லைத் 'தேவ + அணன்' என்று பிரிக்கலாம். இது 'அணன்' என்பது ஒரு தனித்துவமான ஆண்பால் தெய்விக விகுதி என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

1. இராக்காயி: காவல் தெய்வப் புணர்ச்சியும் இலக்கணமும் (Etymology of Rakkayi)

பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் பெயர்கள் பெரும்பாலும் செயல்பாட்டு ரீதியாக (Functional names) அமைவன. 'இராக்காயி' என்ற பெயர் வடமொழியில் **'இராட்சசி'** (அரக்கி) என்ற சொல்லின் திரிபு என்று விளக்கம் அளிக்கின்றனர்.

சொல்லும் பொருளும்

இராக்காயி என்ற பெயரைத் தமிழ் வேர்ச்சொல் அடிப்படையில் பின்வருமாறு பிரிக்கலாம்:

'இரா (இரவு) + கா (காவல்) + ஆயி (தாய்)' = இரவு வேளையில் காக்கும் தாய்.

- **வேர்ச்சொல் 'கா':** தமிழில் 'கா' என்பது 'காத்தல்' அல்லது 'காவல்' என்ற வினைச்சொல்லின் வேராகும். தமிழக நாட்டார் வழக்காற்றியலில், எல்லைத் தெய்வங்கள் மற்றும் காவல் தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் பகலை விட இரவிலேயே ஊரையும் நீர்நிலைகளையும் பாதுகாப்பதாகப் பெருநம்பிக்கை உண்டு.
- **'ஆயி' விகுதி:** 'மாரியாயி', 'பச்சையாயி', 'பேச்சியாயி', 'சீதாயி' போன்ற பெயர்களில் வரும் 'ஆயி' என்பது மரியாதைக்குரிய தாய்த் தெய்வத்தைக் குறிக்கும் சொல்.

இராக்காயி என்பது வடமொழி இதிகாசங்கள் சித்தரிக்கும் எதிர்மறைப் பொருள் கொண்ட பெயரல்ல; அது இரவில் ஊரைக் காக்கும் ஒரு உன்னதமான காவல் தெய்வத்தின் பெயராகும்.

2. இராவணன்: தமிழ்ப் பெயர்க்காரண விளக்கம் (Etymology of Ravanan)

இராவணன் என்பன் மகா சிவ பக்தன். ஆனால் அவன் இராமனின் மனைவி சீதையைக் கவர்ந்தவன், பிறன்மனை நயந்தவன். பக்தி மற்றும் அறம் இந்த இரண்டையும் நம் முன்னோர்கள் பிரித்தே வைத்தார்கள். ஒன்றை வைத்து இன்னொன்றை மறைக்கவில்லை. திருக்குறள் என்ன சொல்கிறது? பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு அறனொன்றோ ஆற்றிய ஒழுக்கு. இது வள்ளுவர் வைத்த உச்சபட்ச ஒழுக்க அளவுகோல். இந்த அறத்திலிருந்து இராவணன் தவறினான். அதனால்தான் அவன் வீழ்ந்தான் என்பது தமிழ் மரபின் தீர்ப்பு.

ஆனால் தேவாரம் இராவணனின் பக்திக்கு உரிய சிவனின் கருணையைப் பாடியுள்ளது. "இருபது தோள் கொண்ட வலிமையான அரக்கனையே தன் கால் விரலால் அடக்கி, பின் அவன் இசைக்கு இரங்கி வாள் கொடுத்தவன் சிவன்" - என்று சிவனின் ஆற்றலையும் கருணையையும் காட்ட இராவணன் ஒரு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளான். தேவாரம் ஒருபோதும் "பிறன்மனை நயந்தது சரி" என்று சொல்லவில்லை.

கம்பன் கண்ட இராவணன்:

கம்பராமாயணத்தில்தான் இராவணன் முழுவதுமாக வர்ணிக்கப்படுகிறான். வேதம் படித்தவன், வீணை வாசித்தவன், சிவபக்தன், ஆனாலும் பிறன்மனை நயந்ததால் அழிந்தவன். கம்பன் அவனை திட்டும் போது கூட "இவ்வளவு படித்தும் இப்படி செய்துவிட்டாயே" என்ற தொனியில்தான் திட்டுவான். அதனால் தான் தமிழ் மரபு தெளிவாக இருந்தது: பக்திக்காக பாராட்டலாம், ஒழுக்கத்திற்காக தண்டிக்கலாம். இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று கலக்காது.

இராவணன் இராக்காயி பெயர்ச்சொல் விளக்கம்

தேவாரத்தில் இராவணன் என்றால் - சிவபக்தியின் உச்சம். திருஞானசம்பந்தர் 8-வது பாடலில் இராவணன் கைலாயத்தை எடுத்த காட்சியைப் பாடியுள்ளார். திருநாவுக்கரசர் 10-வது பாடலில் இராவணன் கதையை வைப்பார். தேவாரத்தில் இராவணன் ஓர் அரக்கன், வல் அரக்கன், தென் இலங்கை அரக்கன், இருபது தோள் உடையவன், தென்னவன், இலங்கை வேந்தன் என்றெல்லாம் பாடப்பட்டுள்ளான். இராவணன் திருக்கயிலாய மலையைத் தூக்கியதும், சிவபெருமான் தனது காலை ஊன்றி அடர்த்தினார். இந்தக் காட்சியானது, அப்பர் பாடிய 100-க்கும் மேற்பட்ட தலங்களிலும், சம்பந்தர் பாடிய 200 தலங்களிலும் இந்த ஒரே காட்சி வரும். கோயில் சிற்பங்களிலும் இதுவே முதல் சிற்பமாக வைக்கப்பட்டது.

ஆனால், இராவணன் என்ற பெயருக்கான காரண காரியங்கள் பற்றி விளக்கும் பாடல்கள் ஏதும் கட்டுரை ஆசிரியரால் அறியப்படவில்லை.

ஒரு பெயரின் மீதான வடமொழிப் பூச்சுகளை நீக்கி அதன் வேர் நிறத்தைக் கண்டறிவதே உண்மையான மொழியியல் அறம். 'இராவணன்' என்ற பெயருக்குப் பொதுவாகக் கூறப்படும் சில தவறான இலக்கண விளக்கங்களை முதலில் களைய வேண்டியுள்ளது.

இலக்கணச் செப்பனிடுதல்

1. **இறை + அவன்:** 'இறைவன்' என்ற சொல்லே 'இராவணன்' ஆனதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். நன்னூல் விதிப்படி ("இ ஈ ஐவழி யவ்வும்..."), 'இறை' (ற்+ஐ) என்ற சொல்லின் ஈற்றில் 'ஐ' வரும்போது உடம்படுமெய்யாக 'ய்' மட்டுமே தோன்றுதல் வேண்டும். எனவே, அது **'இறையவன்'** என்றே அமையும், **'இராவணன்'** எனத் திரிய வாய்ப்பில்லை.
2. **இரா + வண்ணன்:** 'கருப்பு நிறமுடையவன்' என்ற பொருளில் இவ்வாறு பிரிப்பர். ஆனால் 'இரா + வண்ணன்' புணரும்போது 'இராவண்ணன்' (இரட்டை 'ண்') என்றுதான் வரவேண்டும். ஒரு 'ண்' மெய்யெழுத்து கெட்டு 'இராவணன்' என்று மாறுவதற்குத் தமிழ் இலக்கண விதிகளில் இடமில்லை.

ஏற்புடைய விளக்கம்

மேற்கண்ட விளக்கங்களைத் தவிர்த்து விட்டு, **'இரா (இருள்/இரவு/கருமை) + அணன் (தலைவன்/தெய்வம்)'** என்று பிரிப்பதே தமிழ்ச் சொல்லாய்வுக் கோட்பாட்டோடு முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது. இதன்படி **“இராவணன்”** என்ற

பெயர்ச்சொல்லிற்கு **'இருளின் தலைவன்'** அல்லது 'கருமை நிறமுடைய இறைவன்' என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

வடமொழி ஒப்பிடும் முரண்

வடமொழியில் 'ரு' (Ru - கதறுதல்/அழுதல்) என்ற தாதுவிலிருந்து, **'பிறரை அழச் செய்பவன்'** (Rāvaṇa) என்று இதற்குப் பொருள் கூறுகின்றனர். இந்த விளக்கம் கற்பனை மற்றும் வன்முறை சார்ந்ததாக உள்ளது. ஆனால், தமிழ் வேர்ச்சொல் விளக்கமானது நிலவியல், நிறம் மற்றும் வழிபாட்டு மரபுடன் மிகவும் இயல்பாகப் பொருந்திப் போகிறது.

இலக்கியச் சான்றுகளும் தர்க்க ரீதியான நிறுவலும் (Literary Evidence)

மொழியியல் ஆய்வுகளில் இலக்கியச் சான்றுகள் வெறும் சொற்களை மட்டுமல்ல, அச்சொற்கள் உருவாவதற்கான வாழ்வியல் சூழலையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

- **இரா மற்றும் இரவு: 'ராத்திரி'** என்பது வடசொல் எனினும், அதன் தமிழ் வேர் வடிவங்களான **'இரா'** மற்றும் **'இரவு'** சங்க காலத்திலிருந்தே தற்சார்புடன் பயன்பாட்டில் உள்ளன.
    - **புறநானூறு (பாடல் 7):** புலவர் **கருங்குழல் ஆதனார்**, சோழன் **கரிகாற் பெருவளத்தானைப்** புகழ்ந்து பாடும்போது, *"...எல்லையும் **இரவும்** எண்ணாய்"* என்று பாடியுள்ளார். பகலையும் இரவையும் பாராது உழைக்கும் மன்னனைப் போற்ற இங்கு 'இரவு' கையாளப்பட்டுள்ளது.
    - **திருக்குறள் (குறள் 1329):** *"ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாமிரப்ப நீடுக மன்னோ **இரா**"* - இரவு நேரத்தைக் குறிக்கத் திருவள்ளுவர் 'இரா' என்ற சொல்லைத் தெளிவாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

'இராவணன்' என்ற முழுப்பெயர் சங்க இலக்கியங்களில் நேரடியாக இல்லை என்ற போதிலும், அதன் மூலச் சொற்களான 'இரா' மற்றும் 'அணன்' செவ்வியல் தமிழில் நிலைபெற்றுள்ளன. எனவே, 'இராவணன்' என்பது ஒரு காலத்தால் முற்பட்ட தூய தமிழ்ச் சொல்லாக்கமாக இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் (Linguistic Possibility) மிக அதிகம்.

முடிவுரை: நாட்டார் வழிபாட்டுடன் ஒருங்கிணைத்தல் (Conclusion)

இதனால் **'இராவணன்'** மற்றும் **'இராக்காயி'** ஆகிய பெயர்கள் வடமொழி இதிகாசங்களால் திணிக்கப்பட்டவை அல்ல; அவை தமிழின் வேர்ச்சொற்களிலிருந்து இயல்பாகக் கிளைத்தவை என்பது உறுதி.

ஆண்பால் மற்றும் பெண்பால் பெயர்கள்

இராவணன் = இரா (இரவு) + அணன் (ஆண் தெய்வம்) = இரவுக்கான ஆண் தெய்வம் என்று பொருள் எனக் கண்டோம். இரவிற்கான பெண் தெய்வத்தின் பெயர் என்ன? **இராக்காயி** = இரா(இரவு) + ஆயி (பெண் தெய்வம்) இரவுக்கான பெண் தெய்வம் என்று பொருள்.

இப்பகுப்பாய்வின் உச்சகட்டமாக, இப்பெயர்கள் நாட்டார் தெய்வங்களான **'இருளப்பன் - இருளாயி'** ஆகிய பெயர்களுடன் கொண்டுள்ள வியக்கத்தக்கப் பொருத்தத்தை (Linguistic and Cultural Parallelism) நாம் கவனிக்க வேண்டும். **'இரா' (இருள்)** என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் **'இராவணன்' என்பவர் 'இருளப்பன்'** என்ற காவல் தெய்வத்தின் இலக்கிய வடிவமாகவும், **'இராக்காயி' என்பவர் 'இருளாயி'** என்ற காவல் தெய்வத்தின் வடிவமாகவும் திகழ்வது ஒரு திட்டமிட்ட மொழியியல் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியாகும்.

முடிவுரை (Conclusion)

இந்தச் சொல்லாய்வு, 'இராவணன்' மற்றும் 'இராக்காயி' ஆகிய பெயர்களை வடமொழி இதிகாசக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்காமல், தூய தமிழ் வேர்ச்சொல் மற்றும் நாட்டார் வழக்கியல் பின்னணியில் அணுகியுள்ளது. 'அணன்' என்ற விகுதியும், 'இரா' என்ற வேர்ச்சொல்லும், 'கா' என்ற வினைவேரும் இணைந்து உருவான இப்பெயர்கள், தமிழரின் தொன்மையான வழிபாட்டு முறைகளையும் இலக்கணச் செழுமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

முடிவாக, வடமொழி ஆதிக்கமற்ற, தூய தமிழ் வேர்ச்சொல் அடிப்படையில் அமைந்த இந்த **இறைப்பெயர்கள்**, தமிழரின் தொன்மையான **காவல் தெய்வ வழிபாட்டு மரபையும்**, தமிழரின் **தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபையும்**, தமிழின் தனித்துவமான பெயர்ச் சொற்களையும் அவற்றிற்கான பொருளையும், அவற்றை அடையாளப்படுத்தும் இறைவடிவங்களையும் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

அன்பன்
காசிஸ்ரீ முனைவர் நா. ரா. கி. காளைராசன்,
மேனாள் துணைப்பதிவாளர், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்.
மின்னஞ்சல் முகவரி : kalairajan26@gmail.com, புலனம் : +91 9443501912
நாள் : ஆவணி 7 (24.08.2026)